

Za vřelejší vztahy mezi všemi bytostmi: antispeciesismus

Dějiny speciesismu jsou podle členů hnutí „dlouhá historie nadvlády člověka nad všemi ostatními druhy. Speciesismus je pro druh to, co je rasismus a sexismus pro rasu a pohlaví: ve prospěch některých nehledět na zájmy jiných bytostí, pod záminkou skutečných či pouze domnělých odlišností, jejichž odůvodnění ale nemají logický základ. Antispeciesismus je postoj, který se snaží toto všeobecné přesvědčení vyvrátit a bojovat proti hlavním následkům speciesistického myšlení jako je testování na zvířatech a jejich vykořisťování v potravinářském průmyslu.“ Jeho hlavním cílem je odhalit speciesismus, jeho mechanismy a zvyklosti a navrhnout alternativní postoj: antispeciesismus. Hlavním cílem tohoto hnutí za svobodu zvířat je boj proti speciesistickým praktikám a proti ideologii, která je podporuje. „*S určitostí víme, že zvířata trpí,*“ říká Céline, „*tak proč stále děláme, jako bychom to nevěděli?*“

Tento výrok přesně vystihuje hlavní myšlenky aktivistického hnutí. Podoba mezi člověkem a zvířetem se projevuje ve stejné schopnosti fyzického utrpení, uvědomování si vlastních emocí a vůli žít. Klíčovým předpokladem, který významným způsobem podporuje antispeciesistickou teorii, je, že zvířata jsou schopna trpět. Pokud některá bytost trpí, neexistuje žádné morální ospravedlnění pro ignoraci tohoto utrpení. Antispeciesisté se nespokojí jen s teoriemi o svém postoji, ale řídí se jimi ve svém každodenním životě.

Životní styl antispeciesistů: aktivistické veganství

Nejíme maso, abychom nejedli zvířata.

Život antispeciesistického aktivisty se odehrává formou organizovaného odporu proti jakékoliv formě omezování svobody. Jednou z hlavních zásad této resistance je odmítání stravy zahrnující pokrmy z masa, která je považovaná za strůjce hromadného vyvražďování, které každý z nás více či méně vědomě sponzoruje: všichni tak jednáme, jsme spolupachatelé, viníci, neboť jsme těmi, kdo těží z hromadných poprav zvířat, která jíme.